

Нюр

2018

ISSN 0207 - 6543

6+

Бу сиз кѳрген нюрлю кыызчыкь **Хасанланы Фатимады**. Ол кеси да билмеген хазна жукь болмаз. Тепсейди, жырлайды, сурат ишлейди.

КЯЗИМ

УСТАЛЫКЪ

Тау элде жашагъанды,
Дейле, бир юй устасы.
Сора ол къарт болгъанды,
Чачын-башын чал басып.

Кёплеге юй ишлегенд.
Къууана ол ишине,
Ол юйлени барысын
Ишлегенча кесине.

Бузжигит деген жангыз
Жашы болгъанды аны,
Аны бла бирге эди
Ол къарт устаны жаны.

Атасы жашын, кеси
Кибик, юй уста этгенд,
«Мен ёлсем, усталыгъым
Санга къаллыкъды», – дегенд.

«Усталыкъ, – дегенди ол, –
Барыбыздан да уллу.
Ансыз къалса – кюнсюзлей
Къалыр эди адам улу.

Усталыкъ суймекликге,
Жаз кюннге да тенг болад,
Устала ёлгенликге,
Усталыкъ саулай къалад.

«Бузжигит» деген поэмадан.

БОТТАЛАНЫ Рүтә

*Атам Күчменланы Аман
айтычу хапарладан*

*Бу хапарны ол мени устазым биз-
де кьонакьда болгъанда, анга айтып
эшитгенме.*

УСТАЗ КЯЗИМ

Революциягъа дери Шыкъыда, башха тау эллени барысында, школ болмагъанды. Аны себепли окъуй-жаза билген адам хазна жокъ эди, араб харфланы хайырланып, Къуран окъугъан бир къауум адамны айтмасакъ. Ала да бек аз. Ол болум Кязимни бек жарсыта эди. Окъууу-билими болмагъан халкъ халкъ болалмазлыгъын ол иги ангылай эди. Алай эсе уа, не да этип, сабийлени окъутургъа, алагъа къара танытыргъа керек эди.

Шыкъыны бир сай ёзенчигинде, алайдан къарасанг, Бызынгы ауузуну сейирлик табийгъаты, тауу-сырты, тауланы къарлы башлары, гелеулю биченликлери, череги, шауданы да къол аязында кёрюннген бир тап жеринде, Кязим «окъуу класс» къурайды. Бу сейирлик «классда» школ парталаны къуллукъларын олтуругъа жарагъан жассы ташла эте эдиле.

Дерследе асламысында кёлден айтыу бла чеклене эдиле. Нек десе, жазаргъа къагъыт-къалам жокъ, ала болсала да, салып жазаргъа стол жокъ. Харфланы жазылыуларына юйренирге тюшген заманлада уа, хар сабий олтургъан ташыны аллын тюзетип, топурагъын ариу сыйдамлап неда юзmez къуюп, Кязим юйретген

харфланы таякъчыкъ бла тырнап жазаргъа кюреше эдиле. Сабийле алай суйюп окъугъанларына Кязим чексиз бек къууанычу эди, ариу айтып, махтап, кёллерин кётюре да биле эди.

Низам деген зат а «школда» бек къаты болгъанды. Устазларындан эркинлик алмай, селеширге, къобаргъа, кетип къалыргъа жарамгъанын окъуучула уста биле эдиле. Алай аз тюрю болмайды, «эшикге чыгаргъа» тюшюп, мычып къайтхан болса, Кязим къаты тырман этиучю эди. Арта уа, тап амалгъа тюзелип:

– Бар, алай ма бу къуругъунчу къайтмасанг, эшитмегенме деме, – деп, ташха тюкюрючю эди.

Кюнде къызгъан ташны юсюнде къурумай кёпмю мычырыкъ эди тюкюрюк мылы?! Кеч къалгъан болса, анга къаты сурала эди. Алай, устазларын бек суйгенлери себепли, аллайла кёп туюл эдиле.

Бардыла миллетибизни аллай огъурлу устазлары, ана тилни ариулугъун, шатыклыгъын, уллулугъун сабийлеге бек терк ангылаталгъан. Аланы санындады Алтууланы Зухра. Кёп жылланы ичинде къарыуун, кючюн аямай, окъуучуларына къарачай-малкъар тилни бла литератураны сюйдюрген. «Нюр» журналны редакциясына, сабийлени да алып, ол терк-терк келе туруучуду. Бу суратдагъы сабийлени биз кёре-кёре турабыз. Бири кълмай иги белгилеге окъуйдула. Юйлеринде ата-аналарын жарсытмайдыла. Юй жумушха да жарайдыла. Бизни журналгъа кеслерини назмуларын, хапарчыкъларын да суратла бла бирге жибередиле. Биз ийнанабыз быллай ахшы сабийлери болгъан миллетни ёлюмсюзлюгюне.

Суратда (биринчи): Чочайланы Альфия.

Олтургъанла: Къадырланы Расул, Терболатланы Ислам, Текуланы Ахмат.

Арт тизгинде (сол жанында): Мирзантааны Аминат, Гочияланы Ислам, Жашууланы Камилла.

Арт тизгинде (онг жанында): Анахаланы Асият, Батталаны Саида, Тау-мырзаланы Аминат, Тюменланы Амалия, Зашаланы Жамал, Созайланы Мухаммат.

Бу Мызыланы тукъум тамгъаларыды. Тукъумну къуралыууну юсюнден кеп тюрлю таурухла айтыладыла. Мызы деген тукъумну къурагъан адам, Дюгер жанындан келип, Чегемде, Думала элинде тохташады.

Алай бла Мызыланы тукъум игида жайылады. Хапаргъа кере, бек кеп сейирлик таурухлары барды. Алай аланы бирге жыйышдырыр ючюн заман керекди.

Мен кесим да 3-чю класда окъугъаным себебли, билгенимча, эшитгенимча жазама. Шимал Кавказны халкъларында окъуна жайылгъан тукъумду тукъумбуз.

Хар тукъумну да барды сейирлик таурухлары. Мен тукъумбузда белгили адамларыбызны юсюнден да айтыргъа сюеме. Аланы атлары Шимал Кавказны тышында да белгилдиле. Ала быладыла:

Мызыланы Муссаны жашы Исмайыл тарыхчыды, археология, этнография жаны бла талай илму ишлени авторуду.

Мызыланы Адрайны жашы Къаншаубий тилманчды, Башкъортостанны Правительвосуну къураучусуду. Тюркню Ыстамбул шахарында ишлейди.

Аны болушлугъу бла къарачай-малкъар жазычуланы, поэтлени чыгъармалары тюрк тилде басмаланадыла. Тюрк фильмлени орус тилге уста кечюреди.

Мызыланы Эрикни жашчыгъы Хажу-Муса Нальчик ш. 3-чю орта школуну 3-чю классыны окъуучусуду. Кеси да «Хочу Всё Знать» деген халкъла аралы конкурсланы «Къарачай-малкъар тил» деген номинациясында 3-чю жерге чыгъып, призёр болгъанды. Грамотасы да барды. Аллаи жумушлагъа къатышыргъа юйренсе, сабийни дунягъа кез къарамы кенгереди, билими да ёседди.

Мызыланы Алимни жашы Исмайыл медицина илмуланы профессору эм докторуду. Къабарты-Малкъарны бла РАН-ны илмуланы сыйлы илму къуллукъчусуду.

Мызыланы Ханапийни жашы Аубекир Къулийланы Къайсынны атын жюрютген драма театрны актёруду, белгили жырчыды. Театргъа баргъанла аны ариу ауазына суйюп тынгылайдыла. Музыкалы бериулерине ырызы болуп барадыла. Кепдюле тукъумбузну атын айтдыргъанла.

Мени акъылыма кере, хар бир «мен таулума» деген кесини тукъумуну, халкъыны тарыхын билирге борчлуду дейме. Бизни тукъумну тарыхы узакъ ёмюрлени теренинден келеди.

Мызыланы Хажу-Муса

ЁЛМЕЗЛАНЫ Мурадин

ЮЧЮНЧЮ ИНГИР

ЖАННЕТ ЧЫПЧЫКЪНЫ ЖЫРЧЫГЪЫ

Жангыз ёсген тал терекни бутакъ-чыгъында уячыкъ бар эди. Анда эки жаннет чыпчыкъ жашап болгъанды.

Кюнлени биринде жангыз гаккычыкъдан бир балачыкъ чыгъады.

Ана чыпчыкъ, Ата чыпчыкъ да, кюн узуну къурт-къумурсха ташып, балачыкъларын ач этмей ёсдюргендиле.

Кюн жер этегинден башын къаратханлай, Ана чыпчыкъ жырчыгъын айтып башлай эди.

Ма ол жырчыкъ:

– Чып, чып, чып, кюн,
Чыкъ, чыкъ, чыкъ, кюн,
Кюн, кюн, тий, кюн.
Жылыуунгу ий, кюн.
Жарыкъ-жарыкъ тий, кюн.
Жашчыгъымы суй, кюн!
Жылыт уячыгъымы,
Ариу балачыгъымы.

Бу ариу жырчыкъны Къаргъа эшитгенди да:

– Эгечим, бу ариу жырчыкъны ма-нга берсенг а? – деп тилегенди.

– Суююп да берир эдим, алай, жырчыгъыбызны санга берсем, жашчыгъыбыз жияр да турур, – деп, Ана чыпчыкъ берирге унамагъанды.

–Хакъына лаудан жыйрыкъ берсем-дамы унамазса? – дегенди Къаргъа.

– Эки жырым болса, бирин санга алайлай да берир эдим, къой, тиле-ме, – дегенди Ана чыпчыкъ.

Къаргъа ачыуланганды да:

– Бермей эсенг – сыйырама! – деп тохтагъанды.

ЖОМАКЪЧЫ ЧОККА АППА

– Угъай, угъай, сыйырма! – деп жи-
лягъанды Ана чыпчыкъ. – Балачыгъы-
мы мен къалай жукълатырыкъма, жыр-
чыгъымы алып кетсенг?

Жаннет чыпчыкъны сѣзлери Къар-
гъагъамы ётерик эдиле: жырчыкъны
сыйырып алгъанды да, уясына учуп
кетгенди.

Ата чыпчыкъ агъачдан келсе – ба-
лачыгъы жилий.

– Не болгъанды? – деп соргъанды
Ата чыпчыкъ.

– Къаргъа жырчыгъыбызны алып
кетгенди! – деп, Ана чыпчыкъ да жи-
лягъанды.

– Къарачы сен ол аманнга! – деп, Ата
чыпчыкъ болмагъанча ачыуланган-
ды. – Къайдады садагъым?! Къайдады
къалкъаным?! Къайдады къылычым?!

Ата чыпчыкъ Къаргъаны уясына
учуп баргъанды. Барса, Къаргъа

Жырчыкъларын тарта тура,
Соза тура,
Жырчыкъларын, былай айта,
Буза тура:

Кюн, кюн, тий, кюн,
Жылыуунгу ий, кюн,
Жарыкъ-жарыкъ тий, кюн.
Жашчыгъымы суй, кюн!
Чыкъ, чыкъ, чычханчыкъ,
Чыкъ, чыкъ, чычханчыкъ!
Турма кирип тешике,
Татлычыкъ, чыкъ эшике!

Жаннет чыпчыкъ садакъ тартханды
да, айтханды.

– Ой, ким чимдиди мени?
Ой-ой-ой!
Ой, тюгюмю ким юздю?
Ой-ой-ой!

Жаннет чыпчыкъ экинчи кере да
садакъ тартханды. Ол бу жол марап
атханды. Садакъ окъ, учуп барып,
Къаргъаны тил къыйыры бла бирге,
жырчыкъны юзюп алгъанды. Сора
жырчыкъны баласына алып келгенди.
Алып келгенди да, балачыгъын къу-
булта, ариу-ариу жырлагъанды:

Чып, чып, чып, чюн,
Чыкъ, чыкъ, чыкъ, кюн.
Кюн, кюн, тий, кюн,
Жылыуунгу ий, кюн.
Жарыкъ-жарыкъ тий, кюн.
Жашчыгъымы суй, кюн!
Жылыт уячыгъымы,
Ариу балачыгъымы.

Къаргъа уа андан бери жыр айтал-
майды:

– Къакъ, къакъ, къарр, къаррр!
Къакъ, къакъ, къарр, къаррр! –
деп тургъан болмаса.

Нарт пауружла – алтын хазнабыз

ЭМЕГЕНЛЕ НАРТ КЪАРАШАУАЙНЫ КЕЛЕ ТУРГЪАНЫН КЪАРАП КЁРГЕНДЕ...

Жашлыракъчыкълары, дейди,
Башлыракъчыкълары, дейди,
Къууулуб а кетдиле да,
Къуюлуб а жетдиле да:
– Ойра! – делле. – Татлы къабын!
Татлы къабын, атлы къабын!
Онг жанындан кирип, дейди,
Сол жанындан юрюп, дейди,
Ит кючюкле юрген кибик,
Бёлюннгенни сюрген кибик,
Артдан-алдан къатылыб а,
Ёрге-эншге атылыб а,
Тёгерекден алдыла, дей,
Нартны жолгъа салдыла, дей.
– Нарт къабынны тыйгъанбыз! – деп. –
Къоз къабына жыйгъанбыз! – деп.
Ойра-ойра, татлы къабын!
Ойра-ойра, атлы къабын!..

Бу кёп башлы деуле, дейди:
– Ай, аперим! – делле, дейди.
Къарашыб а тура элле,
Жарашыб а тура элле.
– Аты уа бир чыгъанаякъ, –
Деди, дейди, Эки башлы.
– Бал татыуун чыгъарайыкъ! –
Деди, дейди, Жети башлы.
Юч башлы да къарап, дейди,
Нарт къабынны марап, дейди:
– Иесинден аты семиз,
Аты – мени! – деди, дейди.

Беш башлы да къарап, дейди,
Нарт къабынны марап, дейди:
– Иги болмаз артыкъ семиз,
Нарты – мени! – деди, дейди.
– Чабырыд да, тейрид, – деди, –
Къакъ эт жетмез терид, – деди.
– Чабыр тери тапсанг а! – деп, –
Аллайгъа чап, чапсанг да! – деп.
– Къамичиси – мени! – деп да,
– Жамычысы – мени! – деп да,
Андан бири атды, дейди,
Мындан бири айтды, дейди...
Марлап тургъан: «Мен а?!» – деди.
Чарлап тургъан: «Кеня!..» – деди.
Айтышханла алты элле,
Бир даулашха артыкъ элле,
Жарты сёзлю, жарты тилли,
Женгдирмезге къаты элле.

Алгъа мамыр башлап, дейди,
Тююшдюле башла, дейди.
Тююшдюле бир немеге.
Ол башлагъа бир эмеген
Ие болуп чыкъды, дейди!

Айтды, дейди, Къарт эмеген:
–Тохтагъыз бир! Жар немеден
Кетигиз а, – деди, дейди. –
Жетигиз да! – деди, дейди,
Алты башны жети сунуп,
Жарты ташны бети сунуп.

Къошбаш деуле, къарап туруп,
Нарт къабынны марап туруп:
– Кесим жутуп къоярмем, – деп, –
Сизни ючю уа тоярмем, – деп
Айтды, дейди, бойлуракъ баш.

Ойлурагъ а айтды, дейди:
– Сен жут да къой, биз а?! – деди.
Башхасы да къыза эди...
Айтды, дейди, къарт эмеген:
– Ня, кетигиз зар немеден!

Тохтагъыз а, ойюгюзге,
Жетме да бир къоюгъуз! – деп.
Не зат юлешесиз?! – деди. –
Нек жау кюрешесиз?! – деди. –
Къарныгъыз да бир болгъанлай!
Барыгъыз да бир болгъанлай!
– Бизни былай жаратхан а,
Бир къарыннга къаратхан а –
Аман таш а бассын! – делле, –
Аман баш а къыссын! – делле.

ЖАЛАЛЫКЪ

Жомакъ

– Атам чалгъыгъа чыкъгъанлы, эки ыйыкъдан артыкъ заман бола эди,– дей башлады жомакъчы жангы жомагъын.– Бир кюн мен анга къонакъгъа бардым. Чалгъычыла мени наныкъ жыяргъа суу боюнуна элтдиле. Наныкъны къалындан къалынына тюбей, нёгерлеримден узакъгъа кетип тургъанымы ангыладым. Сора, аякъ ызларымы тутханлай, артха къайтайым десем, бир залим айыугъа тюбеп къалдым. Ма санга! Ол, аллыма тохтап, жеримден теберге къоймайды. Къычырама десем – ауузум ачылады, тауушум а чыкъмайды.

– Къоркъама менден,– дегенни айтып, айыу адамча сёлешип башлады.

Мен бютюнда бек къоркъдум. Тобукъларым бюгюлюп, гитчечик болуп къалдым. Алай, эс жыйып, кесим кесиме кёл этдирип, тобукъларымы, белими да тюзетдим. «Нек къоркъама айыудан, – дедим, – мен анданмы къарыусузма?»

Баям, ол мени шыбырдагъанымы эшитген болур эди. Алгъа башын ары- бери чайкъады. Ызы бла базыкъ ауаз бла айтды:

– Иги жаш, кесинг кёресе, мен сенден эсе төрт-беш кере да къарыулума. Жангыз ургъанымлай, белинге дери жерге батдырлыкъма.

– Махтанма. Мен да бек кёп жашны сыртын жерге салгъанма.

Тенглери ми араларында атым айтылгъан гёжефме. Мах-тан-ма...

– Менден къоркъгъанынги ауазынги къалтырагъанындан окъуна кёрюп турама,– деди айыу.– Алай хатасы жетмегенни бир заманда да кёлуне тиймейме, хатасы болгъанны уа, къолумдан келип, сау иймейме. Мен кючлюлени да кючлюсю болгъанлыкъгъа, жашауда мажарыргъа къолумдан келмеген жумушум да аз туйюлдю... Алайды да, ахшы улан, санга бир тилегим барды. Аны тамам этсенг, ёмюрге къулунг болуп жашарма.

Ол алай айтханда, манга да бир кесек жан кирди.

– Сен жумушунгу айтырдан алгъа бир сорлугъум барды,– дедим.

– Сор, ахшы улан,– деп мурулдады айыу.

– Сени адамча сёлеширге ким юйретгенди?

– Ахшы адамла... Санга жумушум а олду, иги жаш,– деди айыу.– Юч кюн мындан алгъа, аналары да, мен да наныкъ жыяргъа кетгенлей, сизни элден биреулен эки баламы да алып кетгенди. Аны къайда жашагъанын билгенме. Алай, балаларымы бир уллу бауну ичине атып, алларындан кирит салып, итин эшикни къатына тагъып, бизни алайгъа жанларгъа къоймайды. Ол себепден, сенден тилейме, къалай да этип, балаларымы къутхар.

Айыу тилеген ишни тындыргъан тынч туюл эди. Аны балалары агъач къалауурну бауунда эдиле. Ол киши кеси да аман адамды. Огъурсуз, къара ниетли, биреуге аманлыкъ этерге суйген. Ол агъач къалауур болгъанлыкъгъа, бизни элде табийгъатха аны кесинден уллу хата келтирген адамны тапмазса. Уллу юйюню чардагъы айыу, тюлкю териледен толгъанлай турур.

Бу жол манга къалауурну кесини жашы иги болушду. Ол намыслы жашды. Тизгинли, кирсиз, акъыллы да жаш. Мен андан эки жылгъа таматама. Болсада эрттеден бери да бир бирибиз бла шуёхлукъну тюз да тенг жашлача жюрютебиз.

Мен анга, былай да былай, айыу балаланы къутхарыргъа керекбиз дегенни айтдым. Ол атасындан къоркъгъанын букъдурмады.

– Атасындан къоркъмагъан, анга намыс этмеген бек игиди деп да айталмам, – дедим жашха. – Алай

бусагъатда уа айыу балала сынап тургъан къыйынлыкъны, аланы атаналарына къалай термилгенлерин кез аллынга бир келтирчи.

– Да сора сен да кел ансы, кесим жангызлай эшикни ачаллыкъ туюлме, – деди жаш. – Итни терек бахчагъа элтип тагъайым. Бауну къадауун а ылытхын бла бузайыкъ.

Кёп кюреше кетип, айыу балаланы башларына эркин этдик. Аланы да алып, элден чыкъгъан жерге жетгенибизде, аталары, аналары да, агъач къыйырына келип, бизни сакълап тура эдиле. Ой, ала къалай къууана эдиле! Аталары, мени кёкюрегине къысып, кеси уа арт аякларына сюелип, тегерекге бир ненча кере айландырды. Сора айтды:

– Жашла, сизни халаллыгъыгъызны ёлгюнчюннге дери да унутмам. Сабийлерибиз да унутмазла.

Алай айтып, уллу айыу агъачны теренине кетди. Ана айыу – ызындан. Балалары да аны эки жанында жантая-жантая бара эдиле.

Абдуллах БЕГИЙ УЛУ

ЖУУУННГАН ЖЫРЧЫКЪ

Суучукъ, суучукъ, суучукъ!
Бетчигими жуучу,
Кокамы да жуучу,
Какамы да жуучу,
Киндикчигими да,
Гинжичигими да,
Кёзчюклерими да,
Сёзчюклерими да!

Суучукъ, суучукъ, суучукъ,
Жуучу, жуучу, жуучу
Бир, эки, юшчюк да!
Мен кече кёрюрча
Бир ариу тюшчюк да.

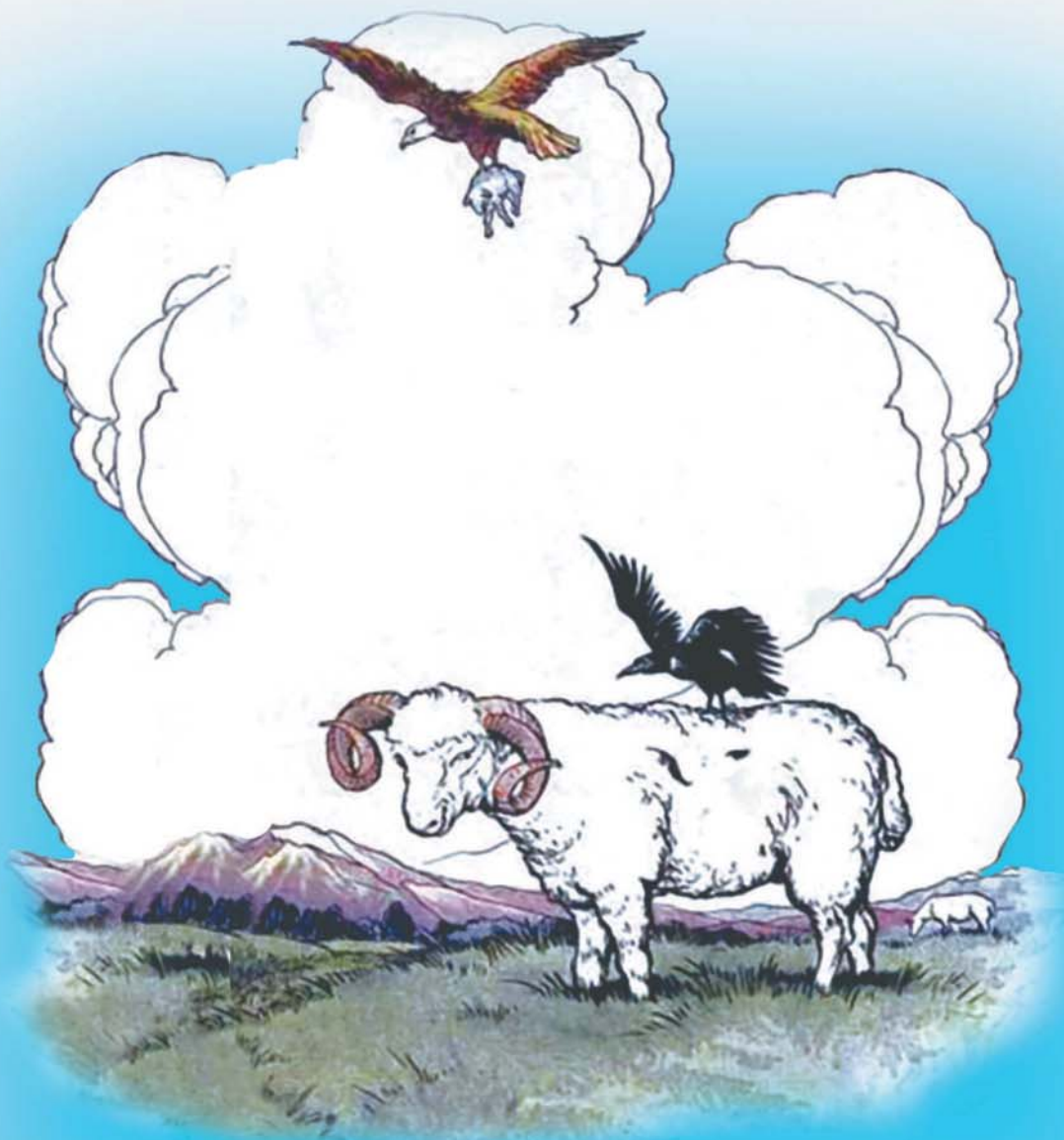

КЪУШ, ЧАУКА, СОРА КЪОЙЧУ

Бир къуш, къая жухдан учуп келип, сюрюуден бир къозуну алып кетгенди; чаука уа, аны кёрюп, сукъланнганды. Сукъланнганды да, аныча этеме деп, кычырыгы бла жумулуп тышюп, кесин къойгъа ургъанды. Алайлай, аякълары жюннге чырмашхандыла да, къойну да кётюралмай, кесин да ычхындыралмай, амалсызгъа къалгъанды. Аны кёрген къойчу, чапханды да, чауканы сермеп тутханды. Къанатларын да кесип, учалмазча, къачалмазча этип, сабийлерине оюнчакъгъа элтгенди. «Бу не тукъум къанатлыды?» – деп сорургъа къалгъандыла сабийлери. Аталары уа: «Ай, мен а биле эдим муну чаука болгъанын, бу кесин къуш нек суна эди ансы!» – дегенди.

Кесинден ёргерек адамла бла эришмеклик, адамны кёлюн кюлдюрген болмаса, игилик келтирмегенини юсюнденди бу тамсил.

Бу аракъды,
Бу – оракъ.
Бу таракъды,
Бу – боракъ.

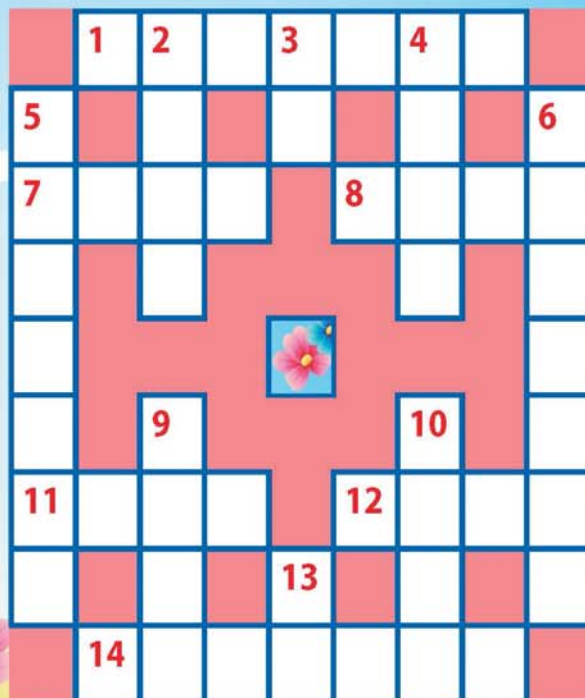

Бу хоразды,
Бу – накъыш.
Бу уа жазды,
Бу уа – къыш.

Суратланы тюз кѣргюзт

СЁЗБЕР

ЭНИНЕ: 1. Нартланы «аналары». 7. Ол да башда жюриоген затды. 8. «Челекни башы алай болса, итге уят керекди» дейдиле. 11. Накъут-налмас, ...-жаухар бирге жюриорле. 12. Уллу ауузлу балта. 14. Нарт Элин Къызыл Фук къутхаргъан нарт батыр.

ЁРЕСИНЕ: 2. Къарылгъачны къуйругъу да, жилинны тили да алайдыла. 3. Кечени кюню – бирде тиер, бирде тиймез. 4. Дайымда алда болур. 5. Саламлашдыла, саулукъ-... сурашдыла. 6. Акъылы терен, сыйлы адам. 9. Жылкыны сакълар. 10. Юй адыр салыучу шкафны аты. 13. Хар кимни, хар нени ызындан да къалыр.

Абуланы А. хазырлагъанды

7-чи санында (2018) басмаланган
СЁЗБЕРНИ ЖАУАБЫ

ЭНИНЕ: 2. Къут. 5. Къара. 6. Абай. 7. Шах. 8. Таж. 10. Къыш. 12. Къыр. 14. Шам. 16. Къум. 18. Ахлу. 19. Айыл. 20. Шай.

ЁРЕСИНЕ: 1. Жара. 2. Къаш. 3. Тах. 4. Къары. 8. Токъ. 9. Жар. 10. Къош. 11. Шум. 13. Ырхы. 15. Азыкъ. 16. Къуш. 17. Май.

Ежемесячный литературно-художественный журнал для детей «НЮР» («Совет») № 8-2018 г.

Выходит с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное казённое учреждение Кабардино-Балкарской Республики «КБР-Медиа»

И.о. главного редактора
А. А. САБАНЧИЕВА

Редакция:
А. БЕГШЕВ
М. БЕШПАНОВ
Т. БИТТИРОВА
Ж. ГУЗЕЕВ
Ф. МАМАЕВА
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Оформление
И. АККИЗОВОЙ

Компьютерный набор и верстка
А. БОЗНЕВНОЙ

Свидетельство о регистрации ПИ № ТУ07 - 00124 от 11.01.2018 г.
Управление Федеральной службы по надзору в сфере связи, информационных технологий и массовых коммуникаций по КБР.

Подписано в печать
06.08. 2018 г.

Выход в свет
31.08. 2018 г.

Формат 60x90 1/8

Бумага мелованная

Гарнитура литературная

журнальная рубленая

Печать офсетная

Усл. кр.-отг. 8.

Усл. печ. л. 2.

Уч.-изд. л. 2,7.

Тираж 1525 экз.

Заказ № 205

Индекс 73908

Стоимость одного номера по подписке через ФГУП «Почта Россия» – 13,87 руб.; за 6 месяцев – 83,22 руб.

Адрес редакции: 360017, г. Нальчик, пр. Ленина, 5. Тел.: 42-37-27; 42-14-19. aripa.sabanchieva@mail.ru

Адрес издателя: 360017 г. Нальчик, пр. Ленина, 5. ГКУ «КБР-Медиа». Дом печати.

Отпечатано в типографии ООО «Тетраграф» 360000, КБР, г. Нальчик, пр. Ленина, 33

Отпечатано в полном соответствии с качеством предоставленного электронного оригинал-макета.

БЕКЧУЛОВА Самира,
6 жыл,
Хасаньяны сабий сады

